

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات عملکردی در پاسخ به کاربرد تلفیقی کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیک در چغندر قند (Beta vulgaris) (L)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمدعلی صادقیان - دانشجوی کارشناسی ارشد آگروکولوژی، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی دانشگاه مراغه، میاندوآب

خلاصه مقاله:

مدیریت حاصلخیزی خاک از طریق استفاده از کودهای زیستی و آلی یکی از اجزای حیاتی کشاورزی پایدار میباشد. بر این اساس، به منظور ارزیابی اثر کودهای زیستی، آلی و شیمیایی بر روی تغییرات عملکردی و فیتوهورمونی در چغندر قند، آزمایشی مزرعه ای بر پایه طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۱۳ تیمار و ۳ تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی میاندوآب در سال ۱۳۹۴ اجرا شد. نتایج حاصله نشان داد، مقدار هورمونهای اکسین، آبسزیک اسید و جیبرلین بطور معنیداری تحت تاثیر تیمارهای کودی در سطح احتمال یک درصد قرار گرفت. بیشترین مقدار هورمون اکسین (۳۶۵) نانوگرم بر گرم وزن تر) با کاربرد ۲۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۵۰ درصد کود شیمیایی (T۵) بدون اختلاف معنیدار با تیمارهای (T۱۳ نیتروکسین + فسفات بارور ۲۰ + ۲ تن ورمی کمپوست ۵۰ + درصد کود شیمیایی) و (T۷ نیتروکسین + فسفات بارور ۱۰ + ۲ تن ورمی کمپوست) مشاهده شد. بیشترین رشد ریشه (بخش اقتصادی و عملکردی چغندر قند) زمانی مشاهده گردید که از هر سه نوع کود زیستی، ورمی کمپوست و شیمیایی به صورت توأم مورد استفاده قرار گرفت (تیمار نیتروکسین + فسفات بارور ۲۰ + ۲ تن ورمی کمپوست ۵۰ + درصد کود شیمیایی)، کمترین عملکرد ریشه نیز در گیاهان تغذیه شده با ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست (T۲) حاصل شد. بنابراین، کاربرد تلفیقی کودهای آلی و زیستی به همراه مقادیر کاهش یافته کود شیمیایی (T۱۳)، نه تنها باعث افزایش هورمون های رشد، در راستای آن باعث افزایش عملکرد و کاهش خطر آلودگی محیط زیست به دلیل کاهش مصرف کودهای شیمیایی گردید.

کلمات کلیدی:

چغندر قند، کودهای زیستی و آلی، خصوصیات عملکردی، هورمون های رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466120>

